

til Befolkningen, at den bruger for megen Luksus, og at det i Virkeligheden er en højt moralsk Foranstaltning at lægge forøget Skat paa disse Luksusvarer. I Moralens Navn faar jeg saa Penge, og ingen lægger Mærke til, at du faar Toldbeskyttelse. Siden den Taktik begyndte, har hvert Aar her i Landet haft sin Luksustoldlov. Gennemførelsen af de saakaldte Luksustoldsatser er blevet en nødvendig Bestanddel af Samlivet mellem den højtærede Regering og det konservative Folkeparti. Hver Gang Erhvervskrisen og Valutakrisen har banket paa Regeringens Dør med sine Krav, hver Gang det konservative Folkeparti til Dels som Følge deraf er blevet uroligt, har Regeringen kastet nogle Toldsatser i Grams til det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Partifæller. Paa samme Maade som det fortælles om rejssende, der paa Slædefarter gennem Sibiriens Snemarker forfølges af Ulve, at de for at opholde Ulvene kaster spiselige Ting ud — det fortælles endogsaa, at de til sidst kaster deres Børn ud —, paa samme Maade har Venstre i Virkeligheden efterhaanden givet sine kæreste Erihandelsbørn til Pris for de Konservatives Beskyttelseshunger, og tilbage sidder den højtærede Landbrugsminister alene som en Skygge af sig selv.

Jeg har tidligere her i Tinget paavist, hvorledes Industrien selv har erkendt, at man beskyttelsesmæssigt set var naaet overordentlig vidt gennem de saakaldte Luksustoldlove af 1922 og 1923, og den Luksustoldlov, der forleden gennemførtes som en Valutaforanstaltning, men hvis Virkning overfor Valutaen ingen, heller ikke det konservative Folkeparti, tror paa, følger i samme Fodspor. „Berlingske Tidende“ meddelte med det samme, at dette Forslag paa flere Punkter betød baade industriel og agrarisk Beskyttelse. Det synes nu, som om man ogsaa har haft under Overvejelse at gøre disse Toldsatser permanente, endskønt de kun skulde være en midlertidig Valutaforanstaltning. Men det kan altsaa ikke nægtes, at det konservative Folkeparti er naaet overordentlig langt ved det ærede Medlem Hr. Drachmanns Taktik, naaet langt ad den Vej, som jeg tillod mig i 1921 under Toldovsforhandlingerne at advare imod, nemlig at benytte Erhvervskrise og Valutakrise, ikke til at

gennemføre midlertidige Hjelpeforanstaltninger — havde man gennemført saadanne effektive Hjelpeforanstaltninger, havde vi siddet anderledes i det i dette Øjeblik, end vi gør nu —, men til Gennemførelsen af permanent forøget Toldbeskyttelse, som vi derefter har at slæbe rundt med i det kommende Slægtled.

Nu har den højtærede Finansminister i Gaar bebudet forøgede Toldskatter, „for enkelte Varer“ siger den højtærede Finansminister, Toldskatter af en saadan Højde, at de maa være langt, langt ud over, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann foreslaar i Retning af Toldforhøjelse. Og den højtærede Finansminister følger til: Den Vej, vi maa gaa i Valutamiseringen, „skal vi i det længst mulige gaa ad Toldvejen“. Og Debatten sluttede i Gaar med, at det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at han forstod Ministerens Udtalelse saaledes, at den ikke var en Afvisning af de Tanker, der var nedlagt i Guldtooldforslaget. Men naar det er Baggrunden for den Forhandling, der føres her, nemlig Ministerens Udtalelse i Gaar og Resultatet af de Konservatives Prægning af de sidste Aars Toldpolitik, maa man vel med Rette kunne spørge: Naar Venstre med sin Fortid i Toldspørgsmaalet har kunnet gaa med til dette i den Tid, der er forløbet, er dette Forslag saa mere, end man kan tænke sig Venstre presset til at acceptere, dersom de to Partier har Flertallet efter Valget? Naar man tænker paa, hvorledes hver eneste af de Herrer Venstrefolketingsmænd, der sidder herinde, er valgt som yderliggaaende Erihandelsven, naar man husker den højtærede Landbrugsministers Bersærkergang saa sent som i 1921 overfor al Toldbeskyttelse, saa er denne Kendsgerning: Forøgelse af Toldskatterne med 25 Mill. Kr. og Udsigt til endnu flere mægtige Toldskatter, som skal indeholde overmaade megen Toldbeskyttelse — saa er dette trods alt vel det mest ubegribelige Resultat af de sidste 3 Aars Lovgivning. Men netop fordi Venstrepartiet har ladet sig slæbe ind i den Politik, netop derfor peger det foreliggende Guldtooldforslag ud over Valgdagen. Det er af en saadan Rækkevidde økonomisk og socialt, at jeg vil mene, at dette Forslag møder paa Valgdagen med sit Spørgsmaal til hver eneste Vælger, med